

SXEDIO.K34

29.8.1964: ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΥΡΙΩΣ ΒΟΜΒΕΣ ΕΝΑΝΤΙ ΑΜΟΙΒΗΣ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΕΞΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΧΑΟΥΣ

Στα μέσα του **1964** και τα επόμενα δύο σχεδόν χρόνια μια σειρά από βόμβες συγκλόνισαν τη Λευκωσία και τις άλλες πόλεις και έθεσαν σε κινητοποίηση την Αστυνομία, η οποία άρχισε να βρίσκεται υπό κατηγορία ότι δεν έκαμνε τίποτε για να εντοπίσει τους δράστες.

Η Κυπριακή Αστυνομία δούλεψε πολύ σκληρά μέχρι να συλλάβει τους δράστες, οι οποίοι δεν περιορίστηκαν μόνο να προκαλούν ζημιές, αλλά οδήγησαν και στο θάνατο μερικούς ανθρώπους.

Αποκορύφωμα της δράσης των βομβιστών ήταν η τοποθέτηση βόμβας στις αποθήκες καυσίμων στη Λάρνακα.

Στόχος των βομβιστών ήταν να δημιουργήσουν χάος και αναστάτωση στην Κύπρο και να αποδιοργανώσουν τη δικυβέρνηση του τόπου.

Αρχικά οι υποψίες στράφηκαν σε άνδρες των Ηνωμένων Εθνών που ενεργούσαν ως πράκτορες των Τούρκων. Ωστόσο, ύστερα από μια έντονη δραστηριότητα, ανακαλύφθηκαν οι δράστες που ήταν ξένοι που προσποιούνταν τους δημοσιογράφους και οι οποίοι παραδέχθηκαν ότι ήταν πραγματικά πράκτορες των τούρκων και ότι πληρώνονταν αδρά από τις μυστικές υπηρεσίες της TMT στο πλαίσιο ενός διαβολεμένου σχεδίου αποδιοργάνωσης των πάντων, ώστε η Κυπριακή Κυβέρνηση να καταστεί ευάλωτη σε πιέσεις για αποδοχή κάποιας λύσης και η οποία στόχευε ακόμα και στη δολοφονία του Υπουργού Εσωτερικών και Αμυνας Πολύκαρπου Γιωρκάτζη.

Η δράση των βομβιστών άρχισε με μια έκρηξη σε σουβλιτζίδικο στην τάφρο, παρά την προτομή του Διονυσίου Σολωμού στη Λευκωσία με αποτέλεσμα το θάνατο του Σωτήρη Ελευθερίου, **16** χρόνων, από το

Τριμίθι, στις **29** Αυγούστου **1964**.

Όταν αργότερα ο Πρόεδρος Μακάριος με μια δημόσια δήλωση του κατήγγειλε στις **2** Δεκεμβρίου του ιδίου χρόνου

ότι άρχισαν τη δράση τους παρακρατικές οργανώσεις (δήλωση **2.12.1964**) "αι οποίαι υπό διάφορα ονόματα δρουν λαθραίως με μόνον αποτέλεσμα την διάσπασιν του λαού, την διασποράν ζιζανίων και την πρόκλησιν σοβαρωτάτης εθνικής ζημίας, καθ' ον χρόνον ο αγών μας ευρίσκεται εις μίαν κρίσιμον και αποφασιστικήν φάσιν του".

Μια δεύτερη έκρηξη σημειώθηκε στις **3** Δεκεμβρίου έξω από το νυκτερινό κέντρο Ολύμπια της Λεμεσού, στη διασταύρωση των οδών Ζήνωνος και Στασίνου με αποτέλεσμα να προκληθούν αρκετές ζημιές.

Ακολούθησε μια νέα έκρηξη στις **8** Δεκεμβρίου σε κενό χώρο σε υπό ανέγερση πολυκατοικία της εταιρείας Ιωάννου και Παρασκευαΐδη στη γωνία των οδών Δροσίνη και Φαβιέρου πίσω από τον κινηματογράφο Παλλάς, στη Λευκωσία.

Μια τέταρτη που σημειώθηκε στις **11** Δεκεμβρίου στην περιοχή της Αστικής Σχολής Ελένειο, κοντά στο σπίτι της Ελένης Μασωνίδου, κινητοποίησε για καλά την αστυνομία και ο Υπουργός Εσωτερικών Πολύκαρπος Γιωρκάτζης σε μια σύντομη δήλωση του ανέφερε ότι "αι πρόσφατοι εκρήξεις βομβών είναι έργον εντελώς ανευθύνων προσώπων μη εχόντων συναίσθησιν της ζημίας την οποίαν προκαλούν εις την εθνικήν μας υπόθεσιν".

Στις **28** Δεκεμβρίου μια άλλη βόμβα έκαμε πλέον την Αστυνομία να πιστέψει ότι βρισκόταν μπροστά σε μια οργανωμένη κατάσταση.

Η έκρηξη σημειώθηκε στη Λευκωσία στο σταθμό βενζίνης, παρά το γκαράζ αυτοκινήτων, του τουριστικού γραφείου Λούης, στην οδό Στασικράτους, κοντά στο κινηματοθέατρο Ντιάνα. Οι άγνωστοι τοποθέτησαν πλαστική βόμβα στη βάση μετρητή βενζίνης και προφανής στόχος τους ήταν να προκαλέσουν εκτός από την έκρηξη και πυρκαγιά.

Ωστόσο απέτυχαν στο στόχο τους μια και βόμβα που εξερράγη στις **9.40** το βράδυ της **28ης** Δεκεμβρίου προκάλεσε μόνο ελαφρές ζημιές στο μετρητή.

Ωστόσο εντελώς τυχαία διέφυγε τον θάνατο ο υπάλληλος του Γραφείου Παναγιώτης Μυλωνάς ο οποίος λίγα μόλις λεπτά προηγουμένως πέρασε από το σημείο της έκρηξης.

Ταυτόχρονα με την έκρηξη άγνωστοι έρριψαν πυροβολισμούς ενώ διέρχονταν από την Αστική Σχολή Στροβόλου.

Στις **11** Ιανουαρίου τα πράγματα έφθασαν σε ένα τέλος, όχι στις τοποθετήσεις βομβών αλλά ανακαλύφθηκαν οι δράστες που δεν ήταν άλλοι από Τούρκους.

Ενας άνδρας της ΟΥΝΦΙΚΥΠ έφθασε στο Αρχηγείο της Αστυνομίας Αθαλάσσας με μια τσάντα στο χέρι και στον αξιωματικό της Αστυνομίας που τον δέχθηκε περιορίστηκε να δηλώσει απλά ότι το δέμα περιείχε μια βόμβα που του την είχαν δώσει οι Τούρκοι για να την τοποθετήσει σε κεντρικό σημείο της Λευκωσίας, χωρίς ιδιαίτερο στόχο.

Είπε επίσης ότι οι Τούρκοι έδωσαν παρόμοιες βόμβες και σε άλλους συναδέλφους του.

Ενώ κουβέντιαζαν ακούστηκε μια νέα έκρηξη, που αποκάλυπτε τους στόχους των Τούρκων.

Η έκρηξη σημειώθηκε κοντά στον κινηματογράφο Αθήναιον, στη Λεωφόρο Σεβέρη και αυτό έδειχνε ότι οι Τούρκοι επιδίωκαν να προκαλέσουν αναστάτωση στον κόσμο παρά θύματα.

Η βόμβα τοποθετήθηκε έξω από την πλάγια είσοδο του καταστήματος έκθεσης του Οργανισμού Κυπριακής Οικοτεχνίας της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης.

Η βόμβα αυτή ήταν και πάλι πλαστική και ήταν η ισχυρότερη των όσων είχαν τοποθετηθεί και συγκλόνισε κυριολεκτικά την πρωτεύουσα.

Η Αστυνομία που βρισκόταν σε κινητοποίηση εξασφάλισε πληροφορίες ότι στο σημείο της έκρηξης θεάθηκαν λίγο νωρίτερα άνδρες της ΟΥΝΦΙΚΥΠ.

Αυτό σε συνδυασμό με την καταγγελία του άνδρα

της ΟΥΝΦΙΚΥΠ οδήγησε τον Πρόεδρο Μακάριο να καταγγείλει και δημόσια ότι οι δράστες δεν ήταν Έλληνες αλλά άνδρες της ΟΥΝΦΙΚΥΠ.

Ταυτόχρονα άνδρες της Αστυνομίας που άρχισαν να παρακολουθούν ύποπτες κινήσεις των ανδρών της ΟΥΝΦΙΚΥΠ εντόπισαν, σύμφωνα με αστυνομικές πηγές, αριθμό πλαστικών βομβών ξένης προέλευσης που είχαν τοποθετηθεί σε διάφορα σημεία της πρωτεύουσας και τις εξουδετέρωσαν πριν εκραγούν.

Η Λευκωσία βρισκόταν υπό πολιορκία τούρκων πρακτόρων.

Όμως η ανακάλυψη των Οηέδων πρακτόρων οδήγησε τους τούρκους να στραφούν προς άλλες κατευθύνσεις και να βρουν νέους πράκτορες στο πλαίσιο των προσπαθειών τους για δημιουργία χάους στις περιοχές που ήλεγχε το κράτος.

Έτσι οι βόμβες συνέχιζαν να εκρύνονται για αρκετό ακόμα διάστημα.

Η συνέχεια ήταν ακόμα πιο δραματική. Στις **27** Ιανουαρίου οι βομβιστές κτύπησαν στην καρδιά της Λευκωσίας μέρα μεσημέρι.

Η νέα βόμβα σημειώθηκε στα αποχωρητήρια του παιδικού κήπου παρά την πλατεία Μεταξά (σήμερα Ελευθερίας) στις **4.30** το απόγευμα. Η βόμβα ήταν ωρολογιακή αλλά ευτυχώς δεν υπήρξαν θύματα και πάλι. Μόνο ο φύλακας των αποχωρητηρίων Χριστόδουλος Κωνσταντίνου υπέστη νευρικό κλωνισμό.

Σε δύο ημέρες οι βομβιστές ξανακτύπησαν και πάλι σε ένα άλλο κινηματογράφο, το Ντιάνα **4**.

Η βόμβα που ήταν και πάλι ωρολογιακή τοποθετήθηκε στο αποχωρητήριο του κινηματογράφου κατά την ώρα κινηματογραφικής στις **9.45** το βράδυ.

Από την έκρηξη τραυματίστηκαν σοβαρά δύο υπάλληλοι του κινηματοθεάτρου.

Στις **25** Μαρτίου οι βομβιστές άρχισαν να πλήττουν και οικονομικούς στόχους.

Αυτή τη μέρα διενήργησαν το σοβαρότερο κτύπημά τους: Προέβησαν σε δολιοφθορά στις πετρελαιοδεξαμενές της εταιρείας Φίνα στη Λάρνακα.

Οι δράστες ανατίναξαν σωλήνα δεξαμενής

πετρελαίου με αποτέλεσμα να χυθούν στη θάλασσα χιλιάδες γαλόνια αργού πετρελαίου, αλλά από θάυμα δεν προκλήθηκε πυρκαγιά.

Το επόμενο κτύπημα ήταν και πάλι οικονομικός στόχος: Τέσσερις βόμβες, από τις οποίες οι δύο ήταν εμπρηστικές τοποθετήθηκαν στο τσιμεντοποιείο Μονής στις **11** το βράδυ της Παρασκευής **23** Απριλίου και προκάλεσαν μεγάλη πυρκαγιά στις εγκαταστάσεις του εργοστασίου.

Η πυρκαγιά μαινόταν μέχρι τις απογευματινές ώρες της επομένης της Κυριακής ενώ πυκνά νέφη καπνού κάλυψαν την περιοχή.

Οι ζημιές υπολογίστηκαν στις **50.000** λίρες.

Στις **2** Μαΐου σημειώθηκε ακόμα μια έκρηξη στην περιοχή Αγίου Ιωάννου στη Λεμεσό. Η βόμβα στρεφόταν εναντίον της οικίας του Δήμου Ευριπίδου που βρισκόταν στο οδό Ιπποκράτους και συνόρευε με την τουρκική συνοικία της πόλης.

Μια νέα έκρηξη σημειώθηκε έξω από οικία στην οδό Γλαδστωνος στις **14** Μαΐου.

Μια όμως από τις χειρότερες δολιοφθορές συνέβη έξι μήνες μετά στη Λάρνακα. Σαμποτέρ ανατίναξαν τις πετρελαιοδεξαμενές της εταιρείας ΣΙΛΛ παρά τη Λάρνακα στις **6** Οκτωβρίου **1965**.

Η βομβιστική επίθεση προκάλεσε τεράστιες ζημιές και τέτοια ήταν η έκταση της και ο κίνδυνος επέκτασης και στις άλλες εγκαταστάσεις πετρελαιοειδών ώστε και ο Πρόεδρος Μακάριος επισκέφθηκε την περιοχή με ελικόπτερο για να επιθεωρήσει τις ζημιές.

Οι φλόγες φαίνονταν από απόσταση τριάντα και πλέον χιλιομέτρων και η περιοχή έμοιαζε με κόλαση πυρός. Η επίθεση ήταν πολύ καλά οργανωμένη και σ' αυτήν πήραν τρεις τουλάχιστον άνθρωποι, οι οποίοι μάλιστα αντάλλαξαν πυρά και με τους εθνοφρουρούς που φρουρούσαν τις εγκαταστάσεις ύστερα από τις άλλες βομβιστικές επιθέσεις.

Ας δούμε τι ανακοίνωσε η Αστυνομία σε επανειλημμένα ανακοινωθέντα της:

"Την **3.10** πρωϊνήν ώραν της χθες Πέμπτης **7ης**

Οκτωβρίου **1965** καθ' ον χρόνον δύο άνδρες της Εθνοφρουράς εξειτέλουν καθήκον φρουρού εις τας εν Λάρνακι πετρελαιοαποθήκας της εταιρείας ΣΙΕΛΛ αντελήφθησαν προσεγγίζοντα τέσσαρα άγνωστα πρόσωπα. Επηκολούθησε ανταλλαγή πυρών, συνεπεία της οποίας εις των στρατιωτών ετραυματίσθη εις τον πόδα και διεκομίσθη εις το Νοσοκομείον.

Μετά το επεισόδιον των πυροβολισμών ηκούθησαν δύο εκρήξεις και μαύρος καπνός ήρχισεν εξερχόμενος εκ της περιοχής των απηκών.

Βραδύτερον περί την **8** π.μ. ηγγέλη εκ Λάρνακος ότι το πυρ ευρίσκετο υπό έλεγχον".

Δεύτερον επίσημον ανακοινωθέν που εκδόθηκε αργότερα ανέφερε:

"Οι δύο φρουροί, οίτινες είχον αναλάβει υπηρεσίαν παρά τας δεξαμενάς επρόσεξαν την **2.10** πρωϊνήν προς την κατεύθυνσιν της παραλίας, μεταξύ των δεξαμενών και του Ναυτικού Ομίλου Λάρνακος τρία ή τέσσαρα πρόσωπα κινούμενα υπόπτως προς την παραλίαν. Ούτοι εκάλεσαν τους αγνώστους να σταματήσουν. Επηκολούθησεν ανταλλαγή πυρών, συνεπεία της οποίας ο εις των φρουρών ετραυματίσθη εις τον πόδα.

Οι δράσται διέφυγον επιβαίνοντες καθώς πιστεύεται αυτοκινήτου τύπου λάντ ρόβερ προς την διεύθυνσιν του πλαγιόδρομου Λάρνακος.

Κατά την **3.25** πρωϊνήν εσημειώθη επί των δεξαμενών έκρηξις την οποία ηκολούθησε δευτέρα έκρηξις την **3.40** π.μ. και τρίτη τοιαύτη κατά την **3.50** π.μ. Αμέσως προεκλήθη πυρκαγιά επί των τριών δεξαμενών ήτις βραβύτερον επεξετάθη εις τετάρτην δεξαμενήν.

Εκ των καιομένων δεξαμενών αι δύο περιέχουν πετρέλαιον αεροπλάνου, η μία βενζίνην αεροπλάνων και η τετάρτη συνήθη βενζίνην.

Αι πυροσβεστικάί υπηρεσίαι Δεκελείας, Ακρωτηρίου, Λάρνακος, Αμμοχώστου και Λευκωσίας ειδοποιηθείσαι αμέσως κατέφθασαν εις το μέρος της πυρκαγιάς και καταβάλλονται προσπάθειαι διά την

κατάσβεσιν της".

Ένα τρίτο ανακοινωθέν πρόσθετε:

Συμφώνως προς νυκτερινάς πληροφορίας εκ Λάρνακος, λόγω του πνέοντος σφοδρού ανέμου εκ της κατευθύνσεως της θαλάσσης υπάρχει κίνδυνος το πυρ εις τας εγκαταστάσεις της ΣΙΕΛΛ να μεταδοθή εις τρεις άλλας δεξαμενάς πλήρεις πετρελαίων.

Αι πυροσβεστικάί υπηρεσίαι καταβάλλουν υπερανθρώπους προσπάθειάς όπως διατηρήσουν το πυρ υπό έλεγγον.

Διά την κατάσβεσιν της πυρκαγιάς εργάζονται αδιακόπως αι πυροσβεστικάί αντλίας της Αστυνομίας Λευκωσίας, Βάσεων, Λύσης, Λεμεσού και Λάρνακος ως και τέσσαρες πυροσβεστικάί αντλίας της βρετανικής αεροπορίας προερχόμεναι εξ Επισκοπής, Δεκελείας και Λευκωσίας.

Εις το έργον της κατάσβεσης της πυρκαγιάς ασχολούνται εκ περιτροπής **140** Έλληνες και βρειτανοί.

Την **10**ην νυκτερινήν ο άνεμος εκόπασε και ήρχισε να πίπτη βροχή. Τούτο διευκόλυνε τας προσπάθειάς της πυροσβεστικής υπηρεσίας να περιορίση το πυρ εις τας τέσσαρας δεξαμενάς τας οποίας εις αρχικώς προκληθή".

Η πυρκαγιά τέθηκε τελικά υπό έλεγχο ύστερα από έξι ημέρες στις **13** Οκτωβρίου, αλλά η πυροσβεστική χρειάστηκε να παραμείνει ακόμα επί πολύ στο σημείο μέχρι πλήρους κατάσβεσης της.

Η Αστυνομία προέβη σε μερικές συλλήψεις αλλά εναντίον των συλληφθέντων δεν προέκυψε τίποτε και σε κάποιο στάδιο αφέθηκαν ελεύθεροι.

Όμως η Αστυνομία συνέχιζε τις έρευνες της και μέχρι να φθάσει στους πραγματικούς ενόχους χρειάστηκε ακόμα ένας νέος κύκλος βομβών στη Λευκωσία.

Ο νέος κύκλος άρχισε με δυο βόμβες στην Κυριακή **23** Ιανουαρίου στα καταστήματα Χατζηκυριάκου στη λεωφόρο Σαλαμίνας και στην οδό Εάνθης Ξενιέρου.

Οι βομβιστές τοποθετούσαν τις βόμβες τους σε

χώρους όπου του βόλεψε. Δεν ανησυχούσαν για τους στόχους, αρκούσε να προκαλούν αναστάτωση στους Έλληνες κυπρίους.

Η Αστυνομία όμως βρισκόταν επί τα ίχνη των βομβιστών και στις **2** Μαρτίου ο Υπουργός Εσωτερικών Πολύκαρπος Γιωρκάτζης συγκάλεσε έκακτη δημοσιογραφική διάσκεψη στην οποία ανακοίνωσε τη σύλληψη των βομβιστών και την εξάρθρωση της σπείρας που δεν ήταν άλλοι παρά τρεις γάλλοι.

Επικεφαλής τους βρισκόταν ένα στέλεχος της τρομοκρατικής γαλλικής οργάνωσης ΟΑΣ που είχε δράσει στην Αλγερία.

Οι τρεις γάλλοι παραδέχθηκαν τελικά ότι πληρώνονταν αδρά από τους τούρκους για να τοποθετούν τις βόμβες σε διάφορα μέρη της Κύπρου.

Τα μέλη της σπείρας, είπε ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης διέμεναν στα τελευταία στάδια της δράσης τους στην τουρκική συνοικία της Λευκωσίας και αφού εισέρχονταν στον ελληνικό τομέα της Λευκωσίας τοποθετούσαν τις βόμβες τους έναντι αδράς αμοιβής και επέστρεφαν στο ξενοδοχείο "Σεράϊ" όπου είχαν εγκατασταθεί.

Ενας από τα τρία μέλη της σπείρας κατέστη δυνατό να συλληφθεί και ονομαζόταν Μισιέλ Ανρύ Βαΐς, **29** χρονών, από το Νανσύ της Γαλλίας. Ο Βαΐς που παραδέχθηκε τις πιο κάτω εκρήξεις:

A. Ανατίναξη πετρελαιοδεξαμενής της Φίνα στη Λάρνακα στις **24** Μαρτίου **1965**.

B. Τοποθέτηση βόμβας παρά το Σιαντεκλαίρ και μια δεύτερη σε χώρο στάθμευσης της εταιρείας ΚΕΜ την **1η** Απριλίου **1965**.

Γ. Ανατίναξη πετρελαιοδεξαμενών και γερανού στο τσιμεντοποιείο Βασιλικού στις **23** Απριλίου **1965**.

Δ. Εμπρησμός των πετρελαιοδεξαμενών ΣΙΕΛΛ στη Λάρνακα στις **6** Οκτωβρίου **1965**.

Ε. Εκρηξη βόμβας στο σουβλιτζίδικο στην τάφρο παρά την προτομή του Διονυσίου Σολωμού στη Λευκωσία με αποτέλεσμα τον θάνατο **16**χρονου Σωτήρη Ελευθερίου από το Τριμίθι στις **29** Αυγούστου **1964**.

ΣΤ. Εκρηξη βόμβας στις **27.1.1965** στα αποχωρητήρια του παιδικού κήπου παρά την Πλατεία Μεταξά.

Ο Βαΐς και η ομάδα του είχαν ακόμα προγραμματίσει την τοποθέτηση βομβών σε δυο πλοία στο λιμάνι Λεμεσού και άλλων στο Λιμάνι του πειραιά.

Όμως η δράση των βομβιστών δεν έλεγε να τελειώσει. Και το Μάρτη επανήλθαν με νέες εκρήξεις.

Στις **6** Μαρτίου ξανακτύπησαν στην καρδιά της Λευκωσίας και τοποθέτησαν μια βόμβα έξω από το κατάστημα νεωτερισμών του Ανδρέα Καραμανή και το Κουρείο του Δήμου Νεοφύτου στην οδό Κωστάκη Παντελίδη, παρά το ξενοδοχείο Νικοσία Πάλας.

Εξ άλλου στις **13** Μαρτίου ξανακτύπησαν με μια νέα βόμβα στα καταστήματα των Κυπριακών Κρουαζιέρων Αλάσια στη διασταύρωση της Λεωφόρου Στασίνου με την οδό Αρλάνδας στη Λευκωσία.

Οι βόμβες αυτές απεδόθησαν ανοικτά από την Κυβέρνηση με επίσημη μάλιστα ανακοίνωση σε άνδρες της ΟΥΝΦΙΚΥΠ διότι όπως αναφερόταν "η τελευταία έκρηξις οφείλεται εις δύο μέλη της ΟΥΝΦΙΚΥΠ' και ότι "η Αστυνομία βάσει των παρασχεθέντων εις αυτήν στοιχείων, διενεργεί ήδη έρρευναν εν συνεργασία μετά των εν Κύπρω Αρχών των Ηνωμένων Εθνών".

"Δυστυχώς" προστίθετο, "οι αυτόπται μάρτυρες, οι οποίοι είδον τα δύο μέλη της ειρηνευτικής δυνάμεως να ενεργούν υπόπτως εις την περιοχήν παρέλειψαν να ειδοποιήσουν εγκαίρως την αστυνομίαν και ούτω δεν κατέστη δυνατή ή επ αυτοφώρω σύλληψις των δραστών".

Στην ανακοίνωση υπενθυμιζόταν ότι "συμφώνως προς θετικές πληροφορίες αι οποίαι περιήλθον εις χείρας του Υπουργείου Εσωτερικών, σωρεία καταγγελιών εγένοντο υπό ανδρών της Ειρηνευτικής Δυνάμεως ότι προετάθη εις αυτούς υπό τούρκων να τοποθετούν βόμβας εις ελληνικάς συνοικίας αντί αδράς αμοιβής" και ότι "εις πλείστας των περιπτώσεων αι προσφοραί των Τούρκων απερρίφθησαν", αλλά, "δυστυχώς μερικά μέλη της ειρηνευτικής δυνάμεως εδελεάσθησαν και Κατέστησαν όργανα των Τούρκων".

Άλλη μια βόμβα τοποθετήθηκε στις 7 Απριλίου στην οδό Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ σε περιτειχισμα οικίας έναντι της κλινικής του Ματθαίου Παπαπέτρου

Ωστόσο, η δραστηριότητα των βομβιστών άρχισε να εξασθενεί, ιδιαίτερα μετά την εξάρθρωση της σπείρας των τριών Γάλλων βομβιστών.

Τα όσα είχε πει ο Μισιέλ Ανρύ Βαΐς δεν άφηναν καμιά αμφιβολία για την ανάμιξη των Τούρκων στην τοποθέτηση των βομβών.

Την κατάθεση του Βαΐς διάβασε στο επαρχιακό δικαστήριο Λευκωσίας στις 19 Απριλίου 1966 κατά την προανάκριση του ο Αστυνόμος Φανής Δημητρίου.

Ανέφερε ο Βαΐς:

"Έχει ένα χρόνον που έχω συναντήσει τον κ. Μερνάρντ Σιλέτ εντός του καφενείου τα Δύο Ημισφαίρια, μετά του οποίου εμίλησα και ο οποίος μου είπε ότι είχε μίαν κατοικίαν στην Κύπρον και εκέρδιζε πολύ καλά τα προς το ζην και μου προσέφερε την θέσιν του προσωπικού του οδηγού εις Κύπρον.

Κατ' αρχήν δεν απεδέχθην αυτήν την προσφοράν, αλλά αργότερον, κατόπιν επανειλημμένων επαφών, απεδέχθην την θέσιν του προσωπικού οδηγού και μαζί ήλθαμε στην Κύπρο την 6ην Μαρτίου 1965 αεροπορικώς.

Ο Μπερνάρντ είχε καταβάλει όλα τα έξοδα του ταξιδιού. Στην Κύπρον έμενα μετά του Μπερνάρντ Σιλέτ στην οδό Δαιδάλου αρ. 3 Λευκωσία.

Την επομένη της άφιξώς μας εις Κύπρον ενοικιάσαμε μίαν Μερσεντές με τον Μπερνάρντ από τον κ. Ντίνον Κοντόν και εκάμναμεν περιπάτους μετά της φίλης του Μόνικας, της οποίας την ράτσα ή την εθνικότητα δεν γνωρίζω.

Μερικές ημέρες μετά την άφιξιν μας, ο Μπερνάρντ Σιλέτ μου είπε να πάμε εις τον Τουρκικόν τομέα με το αυτοκίνητον μέχρι το ξενοδοχείον Σεράϋ.

Οταν εφθάσαμεν μου είπε να περιμένω στο ξενοδοχείο και ανεχώρσε διά να πραγματοποιήση μίαν επαφήν διάρκειας μιας ώρας. Παρομοίως επαφάς είχε πολλάς εντός του τουρκικού τομέως, πάντοτε δε ήσαν της ίδιας χρονικής διάρκειας.

Εζήτησα να μάθω τι έκαμνε και εκείνος μου απήντησεν, ότι δεν έπρεπε να με ενδιαφέρη, καθ' ότι εκείνος με επλήρωνε και δεν έπρεπε να τον ερωτώ τίποτε.

Μερικές ημέρες μετά μου ζήτησε να πάμε στην Λάρνακα πλησίον του σταθμού Φίνα, διά παρακολούθησιν των εγκαταστάσεων.

Αυτή η παρακολούθησις επανελήφθη πολλές φορές.

Μια νύκτα, διά να είμαι δε ακριβής την **24ην** Μαρτίου **1965**, αυτήν την νύκτα ήμαστε εις τον τουρκικόν τομέα. Αυτός κατέφθασε με μιαν κάσια, την οποία έκρυψε κάτω από το κάθισμα του οδηγού.

Ακολουθως εξεκινήσαμεν από τον τουρκικόν τομέα, ήλθαμε προς την κατεύθυνσιν της γαλλικής πρεσβείας, περάσαμεν από το ελληνικό οδόφραγμα και μετά τούτο πήγαμε στη Λάρνακα, σταματήσαμε μπροστά στον σταθμόν Φίνα, αφήσαμε το αυτοκίνητον επί της οδού πλησίον του κυρίου δρόμου και επήγαμε πίσω του σταθμού, πλησίον της θαλάσσης, διά να αποκόψωμεν τα ατσάλινα σύρματα, διά να μπούμε στις εγκαταστάσεις.

Αυτός εισήλθε και ετοποθέτησε μίαν γόμωσιν μεταξύ της δεξαμενής και του σωλήνος και μετά φύγαμε προς την κατεύθυνσιν της Λευκωσίας, όπου πήγαμε στο σπίτι του. Μετά την επιτυχίαν της δολιοφθοράς μου έδωσε χρήματα.

Την **5ην** Απριλίου **1965** αναχωρήσαμε διά Βηρυτόν και επανήλθαμε την **8ην** Απριλίου **1965**. Τα του ταξιδίου αυτού ασπεφάσισεν ο Μπερνάρντ Σιλέτ, ο οποίος και επλήρωσε όλα τα έξοδα.

Την **30ην** Απριλίου **1965** ανεχωρήσαμεν διά την Βηρυτό και μετά ολίγας ημέρας επανήλθα μόνος εις Κύπρον. Ηλθε δε και ο Μπερνάρντ Σιλέτ λίγες μέρες μετά από μένα. Φύγαμε από την Κύπρον διά το Παρίσι την δευτέραν εβδομάδα του Μαΐου και μετά ταύτα επανήλθαμε εις Κύπρον μέσω Αθηνών, μετά του Ζιαν Μπατζιάκ.

Κατά τα μέσα Σεπτεμβρίου, κατά την διάρκειαν της διαμονής μου εις Γαλλίαν συνητηθήην μετά του

Ζιαν Μπατζιάκ, τον οποίον ο Μπερνάρντι Σιλέτ μου είπε να οδηγήσω εις Κύπρον.

Αυτός είχε πληρώσει όλα τα έξοδα του ταξιδίου. Επανασυναντήθημεν εις Κύπρον εντός του ξενοδοχείου Νικοσία Πάλας.

Αυτός ενοικίασεν ένα αυτοκίνητον από τον κ. Ντίνον και εξεκινήσαμε διά την αναγώρισιν των εγκαταστάσεων ΣΙΕΛΛ μετά από λίγες μέρες.

Κατά τις πρώτες ημέρες του Οκτωβρίου πήγα στον τουρκικόν τομέα, πήραμεν εκρηκτικά και περίστροφα-συνολικώς τρία κουτιά εκρηκτικών υλών. Αυτά συνέβησαν μετά μεσημβρίαν και την ιδίαν νύκτα τους ωδήγησα στη Λάρνακα στις εγκαταστάσεις ΣΙΕΛΛ.

Ετοποθέτησα το αυτοκίνητον σε ένα μονοπάτι του κυρίου δρόμου. Ητο πέριξ του μεσονυκτίου. Πήραμε τα κουτιά με τις εκρηκτικές ύλες και εισήλθαμεν εντός του σταθμού ΣΙΕΛΛ από το πίσω μέρος προς την θάλασσαν, αφού είχαμε κόψει τα μεταλλικά πλέγματα.

Ο Μπερνάρντι Σιλέτ και ο Ζιάν Μπατζιάκ ετοποθέτησαν μίαν γόμωσιν εις μίαν δεξαμενήν και ανέβηκαν τις σκάλες διά να τοποθετήσουν μίαν άλλην γόμωσιν σε μίαν άλλην δεξαμενήν.

Μετά τούτο εξεκίνησαν να φύγουν, αλλά ετοποθέτησαν δύο νάρκες εις το μέρος απ' όπου εισήλθον. Εγώ εκτελούσα χρέη φρουρού. Αναχωρώντας προς την κατεύθυνσιν του αυτοκινήτου ήκουσα φωνακτά ΑΛΤ.

Μετά από λίγες στιγμές ήκουσα πυροβολισμούς. Ηξευρα ότι ήσαν στρατιώτες, αλλά μέσα στην νύκτα δεν είχα δη.

Ετρεξα εις το αυτοκίνητον με τον Ζιαν Μπατζιάκ και μετά από λίγες στιγμές είδα να φθάνη ο Μπερνάρντι με ένα τυφέκιο, το οποίον έκρυψε εντός του καθίσματος του αυτοκινήτου. Αμέσως αναχωρήσαμε προς την κατεύθυνσιν της Λευκωσίας δι' ενός πλαγιοδρόμου έναντι του σταθμού ΣΙΕΛΛ ο οποίος ενώνεται με την κυρίαν αρτηρίαν της Λευκωσίας, δι' ενός άλλου πλαγιοδρόμου πλησίον ενός φυλακίου των Ηνωμένων Εθνών.

Φθάσαμε στην Λευκωσίαν και εγώ και ο Ζιαν Μπατζιάκ κατελήξαμεν εις το ξενοδοχείον Νικόσια Πάλας, ενώ ο Μπερνάρντ Σιλέτ μετά της φίλης του Μόνικας εις το ξενοδοχείον Δελφοί.

Το αυτοκίνητον ήτο εις τον χώρον σταθμεύεως πλησίον του ταχυδρομείου εντός του οποίου ήτο και το τυφέκιον.

Την επομένην ο Ζιαν και ο Μπερνάρντ πήγαν εις τον Τουρκικόν τομέα διά να δουν την επαφήν και να παραδώσουν το τυφέκιο, επίσης δε και τα περίστροφα, τα οποία εχρησιμοποιήθησαν διά την δολιοφθοράν.

Δύο ημέρας μετά αυτός μου είπε να πάω με τον Ζιαν Μπατζιάκ εις Βηρυτόν, όπου μετά ήλθε και αυτός ο ίδιος.

Επ' ευκαιρία της μεγάλης επιτυχίας της δολιοφθοράς ο Μπερνάρντ Σιλέτ μας έδωσε χρήματα, εγώ δε ο ίδιος επήρα **1000** λίρες στερλίνες, τις οποίες κατέθεσα εις μίαν τράπεζα Κομπανί Φαρανσαίζ εις Βηρυτόν.

Μετά από λίγες ημέρες εγώ επανήλθα στην Κύπρον μέχρι της **19ης** Ιανουαρίου **1966** απ' όπου ανεχώρησα διά το Παρίσι, χωρίς να λάβω μέρος εις καμμίαν πράξιν δολιοφθοράς. Όταν επήγα στην Νανσύ, ο Μπερνάρντ μου είπε να έλθω εις Κύπρον και να συναντήσω την τακτικήν μου επαφήν και ότι αυτός θα ερχόταν εις Κύπρον ιγκόγνιτο, επί πλοίου.

Ακολουθώς θα τον έβλεπα στη Νανσύ. Δι' αυτό δε τον σκοπόν ήλθα στην Κύπρον στις **13** Φεβρουαρίου **1966** και επήγα εις το ξενοδοχείον Σαράϋ.

Είχα επιτύχει επαφήν και ανέμενα απάντησιν. Με έστειλαν στην Βηρυτόν δι' ολίγας ημέρας και έπρεπε να επανέλθω στην Κύπρον διά την απάντησιν επί της οποίας απαντήσεως είχα να πάω στη Γαλλία να δω τον κ. Μπερνάρντ Σιλέτ.

Όλα αυτά που έχω γράψει είναι η ιστορία από την αρχήν που είμαι εις την Κύπρον μέχρι αυτής της ημέρας **27ης** Φεβρουαρίου **1966** και είναι ότι με αφορά.

Είμαι έτοιμος να σας δείξω τα μέρη όπου αι δολιοφθοραί έλαβον χώραν.

Πιστεύω ότι ο Μπερνάρντι Σιλέτ έλαβε μέρος μετά του ΟΑΣ στην Αλγερίαν. Είναι αυτός ο Μπερνάρντι Σιλέτ που μας διοικούσε και με πλήρωνε 20 λίρες εβδομαδιαίως, επιπροσθέτως των φιλοδωρημάτων έπειτα από κάθε δολιοφθοράν".